

Sota la pluja

Anna Murià

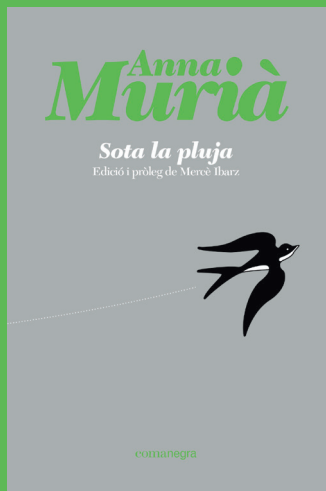
Edició i pròleg de Mercè Ibarz

Anna Murià és una autora majúscula del segle xx català; una narradora d'obra rica, extensa i diversa amb algunes vindicacions importants pendents. Els contes de *Sota la pluja* són, per a Comanegra, una celebració i una responsabilitat a part iguals.

Aquest volum, amb edició i pròleg de Mercè Ibarz, aplega sencers els dos llibres de contes que Anna Murià va idear en vida: *Via de l'est* (1946) i *El País de les Fonts* (1978), i dos contes més que no havien estat editats en cap recull anterior: un que ficciona la relació d'Andreu Nin i Mercè Rodoreda i l'altre que retrata la Barcelona sota les bombes dels avions feixistes. Presentar l'autora en una col·lecció de contistes, «Portàtils», que fins avui va de Calders a Tolstoi passant, entre d'altres, per Lispector i Colette, és una presa de posició deliberada: **Murià ha de ser entre els grans narradors del segle xx.**

Una bona part de l'antologia —els contes apareguts originalment a *Via de l'est*— constitueix un **retaula únic protagonitzat pels companys d'exili a Roissy-en-Brie** (Mercè Rodoreda, Francesc Trabal, Armand Obiols, Agustí Bartra, ella mateixa...). Els contes de *Via de l'est* que retraten l'experiència d'aquell grup de catalans a Roissy no van ser reeditats mai per Murià; només va recupe-

2 de febrer

Preu: 18,90€
Format: 12x17 (tapa dura)
Pàgines: 256
ISBN: 978-84-18857-43-0

***

Per a petició d'exemplars i/o entrevistes, contacteu amb:
Pablo Mallorquí
comunicacio@comanegra.com
932 68 01 77

rar el conte que donava títol al llibre, l'últim, que és l'únic que no està protagonitzat per cap company d'exili i l'únic que fa referència a la guerra europea.

La segona part de la nostra antologia la va aplegar Murià a finals dels setanta, tornada a Catalunya trenta anys després. S'hi combinen

comanegra

autoficció, exaltació poètica i fins i tot ficció especulativa i d'anticipació (el conte «La finestra de gel» n'és una mostra d'alta volada). La barreja desacomplexada de gèneres és marca de la casa, i en aquest sentit llegim el que Ibarz ens diu al pròleg:

Té el punt just de saó per diverses raons, entre les quals una em sembla primordial: les mixtures i barreges de gèneres de la seva obra sencerament interessen i satisfan la imaginació lectora contemporània potser més que mai. Avui no estem gaire pendents de les etiquetes i els calaixos on desbarben ben endreçats els llibres i les maneres de mirar i de contar. També, perquè la Murià es mou entre l'èpica i la crònica, i això avui ens desafia.

[Llegiu tot el pròleg [aquí](#)]

Murià ha estat, històricament, una autora eclipsada per dues figures clau en la seva vida: Agustí Bartra i Mercè Rodoreda. A l'obra i la figura pública de Bartra, l'autora els va dedicar dos llibres de gran valor crític: *Crònica de la vida d'Agustí Bartra* i *L'obra de Bartra. Assaig d'aproximació*. En els contes del nostre volum hi trobem pinzellades valuosíssimes de la reflexió estètica de Murià, una faceta de la seva obra que també cal rei-

vindicar. Vegem, per exemple, un fragment de «Retrat de dues finestres» en què parla el protagonista, Romeu:

Endevinar, intuir, alçar una mica els vels, i expressar-ho com pugui, ni que sigui amb balbuceig de pinzell, de lletra o de so. De pinzell, si aquest és, com espero, el meu mitjà més fàcil d'expressió. [...] Dic expressar, no explicar. Precisament vull pintar l'inefable. Per això vull fer el retrat d'aquelles dues finestres, per expressar el que hi sento, no sé què.

El 27 de setembre farà **20 anys de la mort d'Anna Murià**, que va escriure fins als últims dies d'una vida llarga i prolífica. La seva carrera es va caracteritzar per una ferma vocació d'escriptura duta a terme amb gran discreció i a voltes, fins i tot, restant-se importància. Recordem el que li responia a Marta Nadal, l'any 1999, quan li preguntava si la dedicació a la família l'havia privat d'escriure: «Potser sí, però no ho sé. No me'n lamentava, jo. Primer de tot eren els fills i el marit, això sí. No puc dir si hauria escrit més, no ho sé. Ara, primer de tot, la família». Ibarz ens destaca —i això ens ho explica una mica— que Murià «no tenia l'ego de l'escriptor, gens ni mica». En qualsevol cas, el paper dels lectors del segle XXI ha de ser el de posar en primer pla i d'una vegada per totes, quan parlem d'Anna Murià, el seu magnífic llegat literari.

COL·LECCIÓ «PORTÀTILS»

La casa dels millors contistes de la literatura universal.

Podeu llegir un article del nostre editor escrit a la **Fàbrica d'Idees de Comanegra** [aquí](#)